

Warszawa, stycznia 2021 r.

D E C Y Z J A

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 1/I/21

w sprawie odmowy udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, – w związku wnioskiem C siedzibą w B z dnia 2 grudnia 2020 r. (data wpływu do Prezesa Agencji 7 grudnia 2020 r.) o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych

odmawia wydania wnioskowanej interpretacji

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 2 grudnia 2020 r. (data wpływu do Prezesa Agencji 7 grudnia 2020 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka C z siedzibą w B, reprezentowana przez W doradcę podatkowego – zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 2 grudnia 2020 r. Wnioskodawca uścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest produkcja szerokiej gamy kosmetyków, dezodorantów, pianek do golenia, odświeżaczy powietrza itp. Wnioskodawca produkuje kosmetyki na zlecenie największych producentów kosmetyków.

W toku produkcji kosmetyków, Wnioskodawca wykorzystuje propelenty aerosolowe klasyfikowane do kodów CN 2711 19 00 i CN 2711 13 (dalej: propelenty), które nabywa w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego. Propelenty ze względu na posiadane właściwości fizykochemiczne (wysoki stopień oczyszczenia, odsiarczenia, oraz bezwonność) są wykorzystywane jako surowiec w produktach kosmetycznych. Propelenty stanowią nośnik zapachu w wyrobach kosmetycznych, głównie aerosolach produkowanych przez Wnioskodawcę.

Wnioskodawca informuje, że propelenty, pomimo iż są klasyfikowane na gruncie Nomenklatury Scalonej do kodu CN właściwego dla węglowodorów gazowych, a dokładniej gazów skroplonych (LPG) nie są produktami o właściwościach typowych dla LPG wykorzystywanego jako paliwo. Propelenty są przede wszystkim inaczej produkowane niż gaz LPG o paliwowym przeznaczeniu, ponieważ nie są uzyskiwane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego

Wnioskodawca przedstawiał we wniosku następujący uproszczony schemat produkcji propelentów, opracowany na podstawie informacji uzyskanych od zagranicznego dostawcy:

X

Z uwagi na wysoką jakość nabywanego wyrobu, propelenty są praktycznie wolne od olefin i związków siarki i nie zawierają wody, amoniaku ani ługów, dzięki czemu Wnioskodawca wykorzystuje je jako nośnik zapachu w wyrobach kosmetycznych. Propelenty są również znacznie droższe niż LPG o przeznaczeniu do napędu silników.

Wnioskodawca podkreśla, że nie wykorzystuje propelentów w celach innych niż do produkcji kosmetyków, nie są używane do celów energetycznych, bądź też paliwowych. Z uwagi na właściwości fizykochemiczne propelentów, które pomimo ich kwalifikacji na gruncie Nomenklatury Scalonej do gazu płynnego, nie spełniają norm jakościowych zarówno właściwych dla LPG przeznaczonego do pojazdów samochodowych, jak i standardów wyznaczonych dla płynnego gazu LPG przeznaczonego do celów energetycznych. Spowodowane to jest wysoce sprofilowanym procesem produkcji, którego celem jest wyprodukowanie propelentów o standardach właściwych dla przemysłu kosmetycznego i farmaceutycznego. Pomimo odmiennego przeznaczenia i właściwości fizykochemicznych, które na gruncie europejskich norm przyjętych dla gazu płynnego (LPG) właściwie wykluczają ich zastosowanie w celu innym niż produkcja wyrobów kosmetycznych.

Wnioskodawca, z uwagi na klasyfikacje propelentów do CN 2711 19 00 i CN 2711 13 oraz fakt, że nabywa produkty wewnątrzspółnotowo powziął wątpliwość co do istnienia obowiązku utrzymywania zapasów i wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabywania propelentów.

W związku z powyższym Wnioskodawca pyta, czy nabywane wewnątrzspółnotowo propelenty aerozolowe klasyfikowane do kodu CN 2711 19 00 i CN 2711 13 00, stanowiąc będą produkty naftowe objęte obowiązkiem uiszczenia opłaty zapasowej, wskazanych w ustawie o zapasach ropy naftowej?

W ocenie Wnioskodawcy nabywane wewnątrzspółnotowo propelenty, o których mowa w stanie faktycznym, nie będą podlegały opłacie zapasowej, gdyż nie są paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach.

Propelenty są bowiem inaczej produkowane niż gazy LPG, o których mowa w ustawie o zapasach ropy naftowej.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że przywóz propelentów do Polski nie będzie rodzić obowiązku uiszczenia przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej.

Wnioskodawca przywołuje definicje zapasów interwencyjnych oraz definicje paliwa zawarte w ustawie o zapasach. Podkreśla, że paliwami są produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008.

Wnioskodawca stwierdza, że aby uznać, że dany produkt jest na gruncie ustawy o zapasach paliwem wymaga to jego kompleksowej analizy pod kątem brzmienia ustawowej definicji. Dopiero gdy nabywany wewnątrzspółnotowo produkt będzie spełniał wszystkie przesłanki zawarte w definicji paliw, będzie uznany za paliwo, którego przywóz podlega opłacie zapasowej. Produkt, który nie spełnia wszystkich przesłanek wymienionych w definicji paliw nie może zostać uznany za paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, tym samym jego przywóz nie będzie podlegał opłacie zapasowej.

Następnie Wnioskodawca przywołuje definicję gazu płynnego LPG na gruncie rozporządzenia 1099/2008, zdefiniowany jako: *3.4.10. GAZ PŁYNNY (LPG) - LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₄H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.*

Wnioskodawca wskazuje, że w opisie stanu faktycznego propelenty aerozolowe nabywane wewnątrzspółnotowo jako surowiec do produkcji kosmetyków nie są uzyskiwane z procesów wymienionych w rozporządzeniu

1099/2008. Tym samym nie spełniają powyższej definicji płynnego gazu LPG, a tym samym i paliw.

Wnioskodawca podkreśla, że zgodnie z informacjami uzyskanymi od dostawcy Wnioskodawcy, nabywane propelenty nie są uzyskiwane z procesów rafineryjnych, procesów stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. W znajdującym się w opisie stanu faktycznego schemacie procesu produkcji propelentów wskazuje, że propelenty aerozolowe powstają w procesie oczyszczania, odsiarczania i deodoryfikacji, a wykorzystywane do produkcji propelentów butany oraz pentany podlegają także innym procesom tj. ekstrakcji butadienu, selektywnemu uwodornieniu oraz filtracji.

Jednocześnie, Wnioskodawca wskazuje, że ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych „produktów naftowych” oraz „paliw”, niezależnych od definicji przyjętych w ustawie - Prawo energetyczne. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie Wnioskodawcy zasadne jest także wskazanie, że w literaturze przedmiotu wyraźnie podkreśla się, że *„Jeżeli w danym akcie normatywnym użyty jest specyficzny zwrot (termin) języka prawnego, należy go rozumieć zgodnie ze znaczeniem nadanym mu w tym języku (...); argument ten ulega wzmocnieniu w przypadku definicji legalnych - definicje te ustalają wiążące interpretatora rozumienie terminu lub zwrotu”* (tzw. dyrektywa języka prawnego).

Ponadto, jak wskazał w wyroku z dnia 9 lipca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach znajduje się legalna definicja paliwa, którą należy odczytywać zgodnie z wykładnią językową i literalnym brzmieniem tej definicji (sygn. akt VI SA/Wa 287/15.), a definicja paliw *„Jest definicją zakresową a wskazany powyżej katalog produktów uznawanych za paliwa, ma charakter zamknięty został on bowiem enumeratywnie wskazany w przepisie”*.

Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy, pomimo iż nabywane przez niego propelenty zawierają w swoim składzie propan (C₃H₈) i butan (C₄H₁₀), które pod wpływem odpowiednich procesów technologicznych (podwójna filtracja, deodorifikacja, odsiarczenie) oraz po dodaniu innych związków m.in. propenu, buta 1,3-dien, stanowią wyłącznie elementy składowe propelentów aerozolowych produkowanych w zakładach przemysłowych przez kontrahenta Wnioskodawcy.

Zatem propelenty nabywane wewnątrzspółnotowo przez Wnioskodawcę nie mieszczą się w definicji gazu płynnego (LPG) w rozumieniu rozporządzenia 1099/2008. Fakt iż na gruncie Nomenklatury Scalonej zarówno gaz płynny LPG jak i propelenty aerozolowe klasyfikowane są do tego samego kodu nie może przesądzać o tym, że oba produkty są paliwami. Wnioskodawca zatem nie dokonuje przywozu paliw, tym samym nie działa jako handlowiec, który został obowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, iż dokonując oceny czy propelenty są paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach, należy obok jego składu chemicznego, właściwości fizykochemicznych oraz procesu produkcyjnego, określić przeznaczenie zgodnie z którym nabywana jest oceniana substancja. Dlatego też przy kwalifikacji wyrobów naftowych objętych obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej, należy wziąć pod uwagę nie tylko spełnienie przez dany wyrób wymagań określonych w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008, ale także możliwości wykorzystywania danego wyrobu naftowego.

Wnioskodawca przywołuje wskazany przez ustawodawcę cel wprowadzenia ustawy o zapasach, który w uzasadnieniu stwierdza: *Uwzględniając powyżej wymienione wyzwania w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw w dwóch strategicznych obszarach: ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz gazu ziemnego, zagadnienie bezpieczeństwa paliwowego państwa włączone zostało do listy zadań o kluczowym znaczeniu dla rozwoju gospodarki polskiej, realizowanych przez obecną Radę Ministrów. Głównym celem ustawy jest wzmocnienie bezpieczeństwa paliwowego Polski przez:*

a) stworzenie regulacji określającej w sposób kompleksowy środki przeciwdziałania zakłóceniom w dostawach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego wraz z procedurami uruchamiania tych środków oraz mechanizmami ich wdrażania, w przypadku gdy wymaga tego sytuacja na rynku krajowym lub jest to konieczne ze względu na zobowiązania międzynarodowe,

b) pełne dostosowanie przepisów do wymagań Międzynarodowej Agencji Energetycznej, umożliwiające przystąpienie Polski do tej organizacji, a co za tym idzie do korzystania z mechanizmu antykryzysowego MAE.

Wnioskodawca podkreśla, że celem ustawy o zapasach jest wprowadzenie systemu służącego zabezpieczeniu bezpieczeństwa energetycznego państwa na co wskazuje objęcie obowiązkiem utrzymywania zapasów przez ustawodawcę, wyłącznie tych wyrobów służących przeciwdziałaniu zakłóceniom w dostawach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego, Wnioskodawca zaś nabywa propelenty wykorzystywane do produkcji wyrobów kosmetycznych, którego skład, właściwości chemiczne, oraz przeznaczenie faktycznie uniemożliwiają na gruncie polskiego prawa wykorzystywanie do celów paliwowych i energetycznych.

Wnioskodawca ponownie wskazuje, iż nabywane propelenty nie mieszczą się w normach dla płynnego gazu LPG wykorzystywanego do pojazdów samochodowych, oraz do celów energetycznych.

Następnie Wnioskodawca przywołuje definicję wskazaną w normie PN-EN 589, że LPG jest mieszaniną skroplonych gazów, zawierającą węglowodory: propan, n-butan oraz i-butan, ale również domieszki innych węglowodorów: metanu, etanu, czy pentanów, a także węglowodorów nienasyconych etylen, propylen i buteny oraz butadienów i siarki. W celu przeciwdziałania wytrącaniu kryształków lodu w LPG dodawany jest do niego metanol w stężeniu do 2 000 mg/kg. W składzie LPG dopuszcza się stosowanie inhibitorów korozji. Zatem nabywane propelenty nie mieszczą się w definicji wskazanej przez normę PN-EN 589. Z uwagi na proces produkcyjny, propelenty nie zawierają m.in. metanolu, a także inhibitorów korozji. Również

maksymalna zawartość siarki w sprowadzonym wyrobie, stanowi zaledwie 1% (0,05 mg/kg) wobec dopuszczanej zawartości siarki w gazie LPG wykorzystywanym do pojazdów samochodowych (50 mg/kg). Tym samym nie można w ocenie Wnioskodawcy uznać propelentów za gaz LPG, który może zostać wykorzystywany do pojazdów samochodowych.

Zdaniem Wnioskodawcy, nie można także uznać nabywanego wyrobu za gaz LPG za zgodny z normą PN-C096008. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż gaz LPG wykorzystywany do celów energetycznych będący przedmiotem normy PN-C-96008 stanowi mieszaninę węglowodorów alifatycznych, które mogą być wykorzystane w celach grzewczych, w której znaleźć można m.in. pozostałość olejową jako zawartość oleju mineralnego. Obie te mieszaniny składają się zarówno z propanu, jak i z butanu, choć w różnych proporcjach. Gaz LPG posiada również określoną wartość opałową (propan-butan - nie mniej niż 45 220 kJ/kg; propan techniczny -nie mniej niż 45 640 kJ/kg, stosownie do tablicy nr 1 w punkcie 3 Normy PN-C-96008).

Wnioskodawca podkreśla, iż propelenty aerosolowe nie są wykorzystywane przez nich do celów energetycznych. Propelenty, pomimo posiadania niektórych cech płynnego gazu LPG, stanowią nośnik uwalniający substancje kosmetyczne. Jego skład w znaczący sposób różni się od składu gazu płynnego LPG wykorzystywanego do celów energetycznych m. in. nie zawiera on pozostałości olejowej obecnej w gazie LPG wykorzystywanym do celów energetycznych. Nie jest także spalany lub wykorzystywany do celów energetycznych, stanowiąc wyłącznie surowiec do produkcji aerozoli.

W ocenie Wnioskodawcy pomimo że, nabywane propelenty o kodzie CN 2711 13 i CN 2711 19 00 posiadają kody Nomenklatury Scalonej właściwe dla gazu płynnego (LPG) zgodnie z rozporządzeniem o zapasach, ich skład chemiczny, proces produkcji, wreszcie właściwości fizykochemiczne, a tym samym przeznaczenie propelentów wyklucza kwalifikację nabywanych wyrobów jako produktów naftowych zgodnie z ustawą o zapasach. Tym samym w ocenie Spółki nabycie wewnątrzwspólnotowe propelentów nie

będzie rodziło obowiązku utrzymywania zapasów i uiszczenia opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zważył co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez

względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.)

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,

2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,

3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. gaz płynny (LPG) oznaczony kodem CN 2711 19 00 i kodem CN 2711 13, natomiast z przepisu § 6 pkt 1 ww. rozporządzenia wynika,

iz podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowi gaz płynny (LPG) oznaczony m.in. kodem CN 2711 19 00 i kodem CN 2711 13.

W złożonym na podstawie art. 34 ust. 1 i 3 upp wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, przedsiębiorca jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe, ale też własne stanowisko w sprawie. Stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy, a tym samym zawierać wszystkie jego elementy, istotne z punktu widzenia możliwości oceny stanowiska Wnioskodawcy. Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tak, aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi. Zatem prawidłowo zredagowany wniosek o wydanie interpretacji powinien opisywać stan faktyczny, wskazywać przepisy, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, budzące w ramach podanego stanu faktycznego wątpliwości oraz przedstawiać własne stanowisko (interpretację) podmiotu występującego z wnioskiem, celem uznania jej za właściwą i obowiązującą w ramach ustalania obciążających autora wniosku obowiązków (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 grudnia 2016 r., III AUa 1283/16, LEX nr 2237404).

Podsumowując, przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Przepisy nie określają sposobu przedstawienia przez przedsiębiorcę zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, co nie oznacza jednak dowolności w tym zakresie. Warunki, jakie musi spełniać sposób przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, wynikają bowiem z samej istoty instytucji pisemnej interpretacji przepisów. Mianowicie przedstawiony stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy, a tym samym zawierać wszystkie jego elementy, istotne

z punktu widzenia możliwości oceny stanowiska wnioskodawcy. Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tak, aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2015 r. sygn. akt III AUa 852/14).

W niniejszej sprawie Wnioskodawca wskazał, że w ramach prowadzonej działalności wykorzystuje propelenty klasyfikowane do kodów CN 2711 19 00 i CN 2711 13, które nabywa w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego. Propelenty ze względu na posiadane właściwości fizykochemiczne (wysoki stopień oczyszczenia, odsiarczenia, oraz bezwonność) są wykorzystywane jako surowiec w produktach kosmetycznych. Propelenty stanowią nośnik zapachu w wyrobach kosmetycznych, głównie aerozolach produkowanych przez Wnioskodawcę.

Zdaniem Wnioskodawcy omawiane propelenty, pomimo iż są klasyfikowane na gruncie Nomenklatury Scalonej do kodu CN właściwego dla węglowodorów gazowych, a dokładniej gazów skroplonych (LPG) nie są produktami o właściwościach typowych dla LPG wykorzystywanego jako paliwo. Propelenty są przede wszystkim inaczej produkowany niż gaz LPG o paliwowym przeznaczeniu, ponieważ nie są uzyskiwane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Wnioskodawca wskazuje, że propelenty nie są używane do celów energetycznych, bądź też paliwowych, z uwagi na ich właściwości fizykochemiczne, nie spełniają norm jakościowych zarówno właściwych dla LPG przeznaczonego do pojazdów samochodowych, jak i standardów wyznaczonych dla płynnego gazu LPG przeznaczonego do celów energetycznych. Spowodowane to jest wysoce sprofilowanym procesem produkcji, którego celem jest wyprodukowanie propelentów o standardach właściwych dla przemysłu kosmetycznego i farmaceutycznego. Odmienne przeznaczenie i właściwości fizykochemiczne, które zostały przyjęte na gruncie norm europejskich dla

gazu płynnego (LPG), właściwie wykluczają jego zastosowanie w celu innych niż produkcja wyrobów kosmetycznych.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Wnioskodawcy przywołane przez niego propelenty nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, w efekcie Wnioskodawca nie jest handlowcem w rozumieniu tej ustawy, i nie jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Tymczasem Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zwraca uwagę, że ustawa o rezerwach w żadnym z przepisów nie określa, że przywóz lub produkcja jedynie tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych lub grzewczych wiąże się z obowiązkiem uiszczenia przez producenta lub handlowca określonej opłaty zapasowej, bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie produktu, ale spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Dla oceny tego zagadnienia niezbędne jest posiadanie szerokiego spektrum informacji o właściwościach fizykochemicznych danego produktu.

Wnioskodawca nie zawarł w opisie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku informacji o parametrach fizykochemicznych swoich produktów.

W zawiązku z powyższym Organ nie jest w stanie przeprowadzić merytorycznej oceny przedmiotowego wniosku w zakresie jednoznacznego stwierdzenia czy przywołane przez Wnioskodawcę propelenty o kodzie CN 2711 19 00 oraz kodzie CN 2711 13 są paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Ocena stanowiska Wnioskodawcy wymagałaby przeprowadzenia przez Organ szczegółowego postępowania dowodowego. Należy jednak zaznaczyć, że Organ, wydając decyzję, nie może ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać czy zmieniać w oparciu o inne źródła lub wiedzę znaną mu z urzędu (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 18 kwietnia 2011 r. w sprawie sygn. III UK 117/10). Jak wynika z kolei z usadawiania wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia

16 lipca 2009 r. w sprawie sygn. akt II SAB/Go 8/09, „Organ w postępowaniu zmierzającym do wydania interpretacji nie jest uprawniony do ingerowania (poprzez negację bądź uzupełnianie) w stan faktyczny zawarty we wniosku o jej udzielenie. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdyby w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę - wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością. Jednocześnie należy podkreślić, iż przedmiot interpretacji nie może być określony przez organ administracji publicznej wąsko, ograniczający się jedynie do zawartego we wniosku zdania zakończonego znakiem zapytania, lecz winien być przedstawiony przez organ w oparciu o treść zapytania zestawioną z poglądem strony (z jej stanowiskiem), co do wykładni przepisów prawa. Organ nie może zatem przeprowadzać postępowania dowodowego.”

Skoro Organ może poruszać się wyłącznie w obrębie przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, a analiza wniosku wskazuje, że w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny ustalenie, że przedmiotowe propelenty nie są paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach nie jest możliwe, postępowanie w przedmiocie wydania interpretacji z obiektywnych powodów nie może być zakończone merytorycznym rozstrzygnięciem.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a.

przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.